

Dorostová unie

Dorošťák

Tak tu máme další přípravu na už 17. ročník Biblické stezky. Doufám, že nám to vydrží a příští rok budeme už s naší soutěží plnoletí. Počkejme si tedy. Ale je tu letošní ročník a tak se na něj pojďme připravit.

Jak už asi víte, téma letošní Biblické stezky je kniha Genesis a z historie doba Temna. Termín regionálních kol je 2.-4.5.2014 a finále bude 23.-25.5.2014.

Letos jsme Propozice neměnili, ale stejně je tady najdete, abyste si je případně připomněli a nebo pro ty, kteří soutěží poprvé.

Je tu ale jedna dost velká změna. Ve všeobecných tématech jsme se rozhodli fungovat podobně jako v Biblických tématech. V oblasti přírody bude zvoleno vždy nějaké konkrétní téma a k tomu budou vypracovány materiály. Samozřejmě klasické poznávčka může být také. Proto sledujte pozorně materiály pro letošní Stezku.

I když jsou vypracované materiály je třeba celou Genesis pozorně pročíst a také doporučujeme na toto téma mít programy, abyste prohloubili své znalosti a nic vás nezaskočilo.

Studujte tedy, abychom se mohli sejít ve finále.

Cesta ke znalostem a porozumění není lehká. Může se nám zdát zavátá naší pohodlností, nechutí se učit a studovat, nedostatkem času a plno dalšími věcmi. Proč se tedy namáhat, prošlapávat cestu, brodit se sněhem? Tam někde za obzorem je vyhřátý barák s teplým čajem, křeslem a pohodou. Tady je jen zima a nehostinno naší neznalosti. Musíme tam ale dojít a to je na vás. Přeji vám tedy hodně moudrosti a vytrvalosti do studia a přípravy a hodně úspěchů do vlastní soutěže. Těšíme se na vás.

HoHo

PROPOZICE BIBLICKÉ STEZKY

KATEGORIE STEZKA I PĚŠINKA

(úprava z 3.12.2012)

Co je Biblická stezka

A. Orientační závod tříčlenných hlídek složených z dorostenců, dětí besídek, klubů apod., kde mají prokázat především své biblické znalosti. Na jednotlivých stanovištích v terénu, která podle mapy musí nejprve nalézt, odpovídají na otázky nebo plní určité úkoly. Úkoly na stanovištích jsou vybírány ze čtyř základních okruhů:

- biblické znalosti (zahrnují 50% všech stanovišť)
- tábornické znalosti a dovednosti
- obecné znalosti
- fyzická zdatnost

Soutěží se v nepříliš náročném terénu o velikosti zhruba 2 - 3 km². Vítězem se stává hlídka s nejvyšším počtem dosažených bodů. Za dodržení časového limitu je možno dosáhnout stejný počet bodů, jako na jakémkoli jiném stanovišti. Na závod je časový limit (obvykle 3 hodiny), jehož nesplnění je penalizováno.

B. Závod ve dvou věkových kategoriích – pěšinka a stezka. Pro obě kategorie se využívá společný terén, stejná stanoviště a obě kategorie běží společně. Jediný rozdíl je v úrovni obtížnosti otázek, přizpůsobených věku. Kategorie **pěšinka** je shora omezena věkem 12 let a určena k probuzení zájmu mladších dětí o Biblickou stezku, nebo dětí s menšími znalostmi, které by jinak neměly odvahu se Biblické stezky zúčastnit. Kategorie **stezka** má navíc celostátní finále, kam ze všech regionů podle přesných pravidel postupují ti nejlepší.

C. Víkendové (nebo jen sobotní) setkání dětí z celého regionu, kde je možnost navazovat nová přátelství, navzájem se sdílet a inspirovat. Ve všech regionech se soutěží ve stejném termínu. Součástí víkendu je biblická zvěst evangelia, hry, sport, dětská bohoslužba (v neděli).

Cíle Biblické stezky

Motivovat děti k soutěži a povzbudit je tím ke studiu Bible, k získávání jiných znalostí a dovedností (schopný vedoucí toho umí využít).

Umožnit prostřednictvím zajímavé víkendové akce vzájemný kontakt dětí z různých sborů v regionu (nemusí se zúčastnit jen startující hlídky, ale celé dorosty, besídky, kluby apod.).

Umožnit vedoucím:

- ověření úrovně znalostí v porovnání s ostatními
- rozpoznání "slabin" a naplánování jejich překonávání
- zdravé vědomí příslušnosti k mateřskému sboru

Pro Dorostovou unií je to vhodná metoda sjednocování určitého rámce biblických znalostí dorostů.

Pravidla pro složení hlídek

A. kategorie STEZKA:

hlídka musí mít 3 členy

součet jejich věku nesmí přesáhnout 42 let

maximální věk účastníka hlídky je 16 let

minimální věk není stanoven

pro stanovení věku za účelem součtu věku hlídky rozhoduje pouze rok narození (např. v roce 2000 byl celý ročník 1984 považován za šestnáctileté)

za jeden místní sbor můžou startovat max. 3 hlídky (stanice se počítají jako sbor), nehledě na počet dorostových skupin ve sboru.

B. kategorie PĚŠINKA:

hlídka musí mít 3 členy

maximální věk účastníka hlídky je 12 let

minimální věk není stanoven

pro stanovení věku rozhoduje pouze rok narození (např. v roce 2000 byl celý ročník 1988 považován za dvánáctileté)

za jeden místní sbor můžou startovat max. 3 hlídky (stanice se počítají jako sbor), nehledě na počet dorostových skupin ve sboru.

Pravidla závodu

Odst. 1) Regionální kola i finále:

Registrace hlídky. Hlídka se před začátkem závodu zaregistruje (jméno, datum narození, mateřský sbor a denominace) a složení hlídky již pak nelze měnit.

Mapy. Hlídka obdrží při registraci kopii mapy závodu. Stanoviště mohou být v mapě buď zakreslena, nebo si je hlídka do mapy zakreslí sama podle originálu, který může být vyvěšen už v předvečer závodu. Stanoviště jsou označena kroužkem a pouze očíslována, takže není zřejmé, jaký typ otázek obsahují.

Pozn.: pro některé terény existují mapy orientačních běžců. Ty je možno využít. Obecně je však mapa minimálně v měřítku 1:10 000 nebo podrobnějším. Hlídka může použít vlastní buzolu.

Startovní průkazy. Startovní průkaz obdrží hlídka při registraci a vyplní si ho. Při příchodu na stanoviště odevzdá velitel hlídky ihned průkaz vedoucímu stanoviště. Bez průkazu nelze plnit úkoly na stanovišti. Pokud hlídka průkaz ztratí je diskvalifikovaná.

Herní území. tvoří lesní terén nebo smíšený terén případně jiný vyhovující terén o ploše 2 - 3 km².

Start. Hlídka jsou shromážděny na startu a společně najednou odstartovány. Pokud je stanoviště startu zároveň i jedním z otázkových stanovišť, musí být otázky pro každou hlídku k dispozici v písemné podobě, aby měly všechny hlídky při startu stejné podmínky. Časový odstup zapříčiněný nestejnou rychlostí plnění otázek je už podmíněn znalostmi, příp. taktikou hlídky.

Pořadí vyhledávání stanovišť. hlídkou je libovolné a dává prostor pro taktiku.

Počet stanovišť. V herním území je umístěno 20 stanovišť. Jedno stanoviště může být přímo na startu.

Typ stanoviště. O obsazení jednotlivých stanovišť rozhodčími rozhoduje ředitel závodu. Pokud jsou při závodě zřízena bezobslužná stanoviště „mrtvé schránky“, musí se tomuto přizpůsobit zadání a způsob odpovědi. Otázky a úkoly však zůstávají stejné. Pokud je stanoviště obsluhované rozhodčím, plní hlídka úkoly podle jeho pokynů. Pokud je stanoviště bez rozhodčích „mrtvá schránka“, řídí se hlídka písemnými pokyny na stanovišti. Odpovědi s jednoznačnou identifikací hlídky se vkládají do schránky, která musí zaručovat stejně spravedlivé podmínky pro všechny (zejména znemožňovat náhodné ovlivňování odpověďmi jiné hlídky).

Čas plnění úkolů na některém stanovišti může být podle pokynů ředitele závodu omezen (zejména kvůli případné kumulaci hlídek). Hlídkou nezaviněný ztrátový čas na stanovišti musí být rozhodčím minimalizován.

Pohyb hlídky. Hlídka se během závodu pohybuje terénem za všech okolností společně. Pokud přibíhají na stanoviště dvě hlídky současně, dostane otázky ta hlídka, která je u rozhodčího první jako celek.

Pořadí odpovědí. Pokud stanoviště umožňuje přidělit otázky více hlídkám současně (např. v písemné podobě nebo při více rozhodčích), začíná odpovídat ta hlídka, která je na odpovědi nejdříve připravena.

Platnost odpovědí. Úkoly plní hlídka dvěma způsoby podle typu stanoviště:

a) radí se společně, ale závazná a platná je pouze odpověď kapitána

b) každý člen hlídky plní svůj úkol samostatně bez jakékoliv nápovědy ostatních z hlídky

Bodování. Bodují se odpovědi na stanovištích a celkový čas závodu. Na každém stanovišti může hlídka získat průměrně 10 bodů. Za celkový čas může hlídka získat také až 10 bodů (viz body za čas dále).

Vítězství v dané kategorii patří hlídce s největším součtem dosažených bodů.

Časový limit závodu je 2,5 - 3 hodiny. Vyhláší jej před závodem ředitel závodu.

Překročení časového limitu závodu je penalizováno trestnými body. Za každou celou dokončenou minutu nad časový limit se hlídce strhává 1 bod z celkového počtu získaných bodů za čas do 0 bodů (záporné body za čas nejsou)

Otázkové listy. Žádná hlídka nesmí znát obsah otázkových listů před startem závodu (zodpovídá ředitel závodu). Rovněž po vypršení časového limitu závodu už rozhodčí nesmí hlídce otázkový list předat. Pokud byl hlídce otázkový list předán ještě před vypršením časového limitu, může hlídka podle svého uvážení stanoviště dokončit nebo pokračovat k cíli.

Diskvalifikace. Hlídky si po dobu závodu neradí, ani se vzájemně neinformují o stanovištích apod. V opačném případě jsou diskvalifikovány.

Diváci jsou během závodu na stanovištích a nebo se pohybují po herním území tak, aby nemohli ovlivnit závod. Během celého závodu se nesmějí pohybovat spolu s hlídkami, radit jim, ani jinak zasahovat do závodu. Pokud k tomu dojde je hlídka diskvalifikována.

Protesty. Případné protesty ohledně průběhu závodu je nutno předat písemně řediteli závodu do 1 hodiny po ukončení závodu. Protest musí být vyřízen týmem rozhodčích nejpozději do vyhlášení výsledků. Případné reklamace vyhlášených výsledků je nutno předat řediteli závodu nejpozději do 1 hodiny po oficiálním vyhlášení. Na pozdější protesty a reklamace nelze brát zřetel.

Odst. 2) Finále Biblické stezky

Pravidla. Pro finálový závod platí stejná pravidla jako v regionu (odst. 1).

Postup do finále. Do finále postupují pouze hlídky z kategorie **stezka**.

Hlídky kategorie **pěšinka** soutěží **pouze v regionálních kolech**.

Počet hlídek. Nejlepší hlídky z regionálních kol postupují do celostátního finále podle klíče 1 z 5, tj. jedna finálová hlídka na každou započatou pěticí startujících hlídek v regionálním závodě v kategorii stezka.

Doplnění počtu finálových hlídek Pokud je malý počet postupujících finálových hlídek, může ředitel finálového závodu nominovat další hlídky. Kritériem je bodový zisk z regionálních kol

Změna složení hlídky. Složení hlídky, která postupuje do finále nelze měnit. Výjimkou je nemoc nebo jiná závažná situace. Ve finále je však možno nahradit pouze **jednoho člena hlídky**. Tato náhrada nesmí vést k porušení pravidel o složení hlídky (max. věk a součet věku). Oprávněnost náhrady posuzuje ředitel finále. Nemůže-li hlídka tyto podmínky splnit, je z účasti ve finále vyřazena a nahrazena další postupující.

Zastoupení regionu. Postupuje-li do finále pouze **jedna hlídka z regionu** a nemůže se finále zúčastnit, smí daný region zastoupit hlídka, která se v regionálním kole umístila v pořadí jako druhá. Původní finálová hlídka oznámí svoji neúčast s dostatečným předstihem řediteli finále, aby bylo možno zajistit reprezentaci regionu.

Závěrečná ustanovení

Tato pravidla jsou **závazná** pro všechny účastníky Biblické stezky a platí jak pro regionální kola, tak pro finále.

GENESIS

První kniha Bible je úžasné vyprávění o počátcích mnoha věcí a skutečností. Najdeme v ní počátek celého stvoření (1,1-25), počátek lidí (1,26-2,25), počátek života v rodině (4,1-15), počátek Božího lidu (12-50) a mnoho dalších počátků. Je to kniha, která nám také nezatají počátek lidského hříchu (3,1-7). Kniha Genesis patří do soupisu tzv. 5. Mojžíšových knih, které tradice připisuje Mojžíšovi, jako autorovi a zároveň je židy označována jako Tóra-Zákon. Je to základní svaté písmo židů dodnes. Někdy se soubor knih Mojžíšových označuje také jako Pentateuch (pět knih) nebo Chamiša chumšej Tora (pět knih Tóry).

Osnova

Stvoření světa 1-2

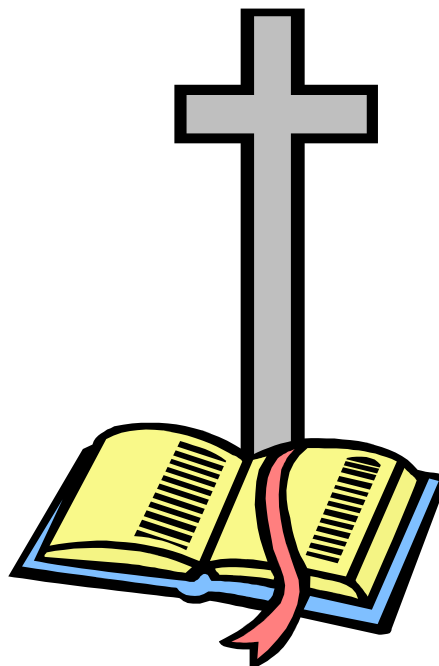
Adam, Eva a hřích ve světě 3-4

Noe a potopa 5-9

počátek národů a jazyků 10-11

Abrahamova rodina 12-38

Josefův příběh 39-50

Stvoření

Kdo by neznal nádherný příběh stvoření světa? Příběh, ve kterém se postupně rodí něco nového. Od Božího světla, přes pustiny k zeleným pláním, hemžícím se vodám až k člověku. Který se celému stvoření stává obrazem Božím. Stojí za to si ten dávný příběh znovu a znovu pročíst. Všechno nové, co se rodí, připravuje Pán Bůh pro člověka.

Ne úplně se dnes křesťané shodují na tom, jestli příběh stvoření popisuje skutečný průběh chvil, u kterých kromě Pána Boha nikdo nebyl, nebo jestli je to úchvatná píseň, ve které se zvěstuje především, že Pán Bůh je Stvořitelem. Myslím, že můžeme věřit tomu, že Pán Bůh je tak veliký a mocný, že by byl jistě schopen vše udělat za 6x24 h. Můžeme však jistě věřit také tomu, že si dal záležet a že čas pro něj nehrál roli. A protože chtěl, aby to pro člověka bylo skutečně dobře připravené třeba to trvalo i milióny let než všechno dokonale zformoval. Důležité je to, že ten příběh vypráví o Boží dobrotě. Nejsme tu náhodou, stvoření nevzniklo jako náhodná souhra okolností, ale Boží vůlí. První stránky bible nám nechtějí především říct jak, ale kdo. Kdo to všechno tak krásně učinil.

Ozvěny skutečnosti, že Pán Bůh je stvořitelem světa, se ozývají v mnoha žalmech. Třeba v 121 „*Pomoc mi přijde od Hospodina, který učinil nebesa i zemi*“. Nebo v 148 „*Chvalte jej, nebesa nebes, i vody, které jsou nad nebesy! Ať chválí jméno Hospodinovo, neboť on přikázal a byly stvořeny*“. Sami si projděte knihu žalmů a zjistíte, kolikrát se lidé odvolávali na Boha, který stvořil svět. Nezapomeňte na žalm 104, to je vlastně celá píseň o kráse Božího stvoření. Lidé si tedy připomínali Boha stvořitele, bylo jim to povzbuzením víry. Bůh, který všechno to dobré učinil, jistě na člověka nezapomene a zachrání ho.

Víra, že Bůh stvořil svět, se odráží také v naději, že Pán Bůh obnovuje a tvoří věci nové. V žalmu 55 prosí král David „*Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha!*“ Jestli je Pán Bůh tak mocný, že stvořil celý svět, pak je také tím, který dokáže obnovit, co se pokazilo. To je naděje naší víry. Na mnohých místech Bible se pak ozývá zaslíbení, že Pán Bůh dá novou zemi a nové nebe, že tu bude nové stvoření, kde staré a smutné, bolestné věci už nebudou.

Příběh stvoření tedy není jen nějakým úvodem do Bible, ale jedním ze základních kamenů víry, které nám odhalují Boží dobrotu.

Nezapomeňte nastudovat, jak Bible popisuje jednotlivé dny stvoření. A zjistěte si, jaké přikázání desatera se vztahuje k příběhu stvoření.

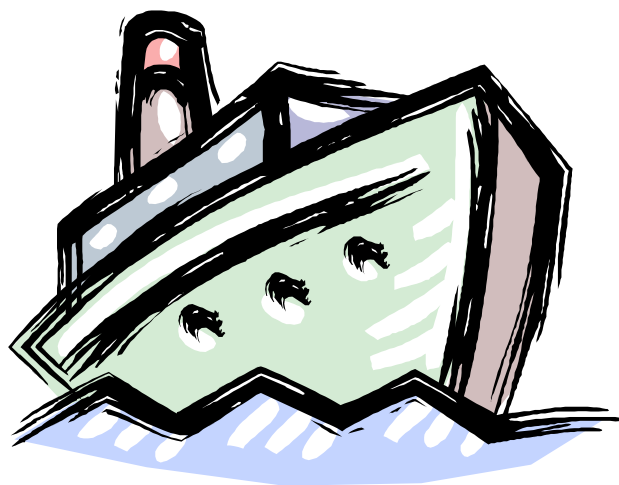
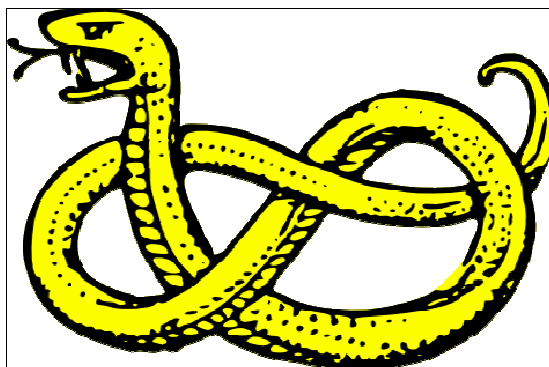
Adam, Eva a hřích ve světě

Adam a Eva, první lidé, měli kolem sebe úžasný svět. Bible říká, že to byl ráj. Každý asi máme jinou představu ráje, ale zřejmě jednou z důležitých věcí, bylo, že tam, kde žili, bylo všechno v harmonii. Adam dostal za úkol tu krásnou a požehnanou harmonii opatrovat, pojmenovat. To pojmenování je vlastně vědecká činnost. Byl tak vlastně prvním zahradníkem i prvním vědcem. Poznával, co všechno a jak Pán Bůh stvořil. Adam s Evou byli ti první hned po Pánu Bohu.

3.k ale začne vyprávět příběh, na jehož konci už harmonie není, všechno se nějak pokazí. Pokazí se vztah mezi mužem a ženou, pokazí se soulad v přírodě, pokazí se všechno to krásné a dobré. Příběh o zakázaném ovoci

(všimněte si, že se nikdy nikde nemluví o jablku), vypráví, jak se v člověku zrodila touha být víc, než jen prvním ve stvoření. Jistě znáte to vyprávění o stromu poznání, o hadu, který přemlouvá Evu. Skoro to vypadá jako nějaká pohádka. To největší nebezpečí číhalo na člověka v tom, že se mu nabízelo být jako Bůh. Adam s Evou byli, jak jsme si už řekli, těmi prvními ve stvoření, ale oni zatoužili být ještě víc. Kazatel David Javornický to v jednom svém kázání hezky přirovnal k štaflím. Člověk byl na té poslední šprušli stvoření, ale naráz zatoužil vystoupit ještě výš. A jistě víte, jak to dopadne, když byste chtěli na poslední šprušli štaflí, ještě výš. Když uděláte ten krok ještě nahoru, natlučete si nos. Člověk si natloukl nos. Chtěl sám rozhodovat o tom, co je dobré a co zlé a nejenže to ani tak neumí, ještě pokazil celou tu harmonii Božího stvoření.

Od této chvíle se v Bibli objevují příběhy, které ukazují, jak to dopadá, když si člověk hraje na Pána Boha. Kain zabije svého bratra, na světě se rozmůže zloba a nenávist až se objeví vyprávění o potopě.

Potopa

Příběh potopy, také většinou velmi dobře znáte. Noe, stavba lodi na místě, kde by to nikdo nečekal. Zvířata, která poslušně po dvojicích kráčí do útrobu korábu. Sedm dní otevřené dveře a pak přijde velká voda. Nakonec vylodění na Araratu a nový počátek. I tento příběh vypráví především něco důležitého o Pánu Bohu. Chce zachránit člověka ze všech důsledků zla a hříchu, které do světa člověk přinesl a zničit to zlo. Pán Bůh tady odsuzuje zlo, ale zároveň ukazuje, že chce zachránit člověka a nejen jeho, ale i celé stvoření. Když Noe dostavěl loď, byly dveře sedm dní ještě otevřené. Sedmička je číslo symbolické a znamená, že ty dveře byly otevřené dostatečný čas, aby toho mohl kdokoliv využít. Pán Bůh chce zachránit každého, kdo po tom zatouží,

kdo prosí za odpuštění a dává dostatečný čas, pro takové rozhodnutí. To mimo jiné vypráví příběh potopy. Všechno zlo pak musí být zničeno.

Příběh potopy má ještě jeden výrazný symbol a tím je duha. Když se objevila duha, Pán Bůh řekl velmi nadějnou věc. „Když se podívám na duhu, vzpomenu si, že už nikdy nezničím takhle zemi, vzpomenu si na svou milost.“ O naplnění této věci, se dočítáme v příběhu Pána Ježíše. Pán Bůh všechno zlo, které člověk byl schopen vytvořit a spáchat, vložil na Pána Ježíše, který byl zničen na kříži. Protože však byl vzkříšen, tak víme, že ho zlo nezničilo, že Boží milost zvítězila a my máme naději, že ani nás žádné zlo nemůže zničit, že nad námi zvítězila Boží milost.

Babylonská věž

Další z příběhů na počátku knihy, vypráví o lidské společnosti. Někdy se mluví o tom, že tady je počátek různosti jazyků. Ten příběh však vypráví opět daleko důležitější věc. Určitě víte, že nakonec lidé mohou mluvit stejným jazykem a i tak si nerozumí. Příběh o stavbě věže, je dost podobný příběhu prvního hříchu. Lidé chtějí vyšplhat ještě výš, někam až k Pánu Bohu.

Na začátku to vypadá velmi dobře, jsou jednotní a to by se Pánu Bohu mohlo líbit. Jenže místo, aby společně oslavili Pána Boha, chtějí oslavovat sebe. Chtějí si učinit veliké jméno. To znamená, že místo Pána Boha, opět jen člověk chce určit, čím bude. Pán Bůh toužil, aby člověk byl celému stvoření jeho obrazem, ale lidé si tady chtějí vymyslet svůj vlastní program, ve kterém pro Boha není místo. Zmatení nakonec není jen trestem Pána Boha, ale hlavně ukazuje na to, jak si lidé přestanou rozumět, když každý chce uplatnit svoji představu. Cesta k jednotě a porozumění vede tam, kde lidé začnou opět poslouchat Pána Boha.

Zajímavým pokračováním příběhu babylónské věže, je příběh letnic ve Skutcích apoštolů. Zkuste zjistit, čím jsou si tyto příběhy podobné, a o čem vlastně vypráví letnice v kontextu s příběhem zmatení jazyků.

Příběhy praotců

Prvních jedenáct kapitol knihy Genesis je vlastně vstupem do dějin lidstva. Od 12.k se začíná rozvíjet příběh víry, kterou symbolicky můžeme vidět jako pochodeň běžící napříč generacemi. Začne se rozvíjet konkrétní příběh vzniku Božího lidu. Druhá, větší, část knihy popisuje příběhy praotců. V dalších částech Bible, se pak začne objevovat Boží sebe představení. „Já jsem Bůh Abrahamův, Izákův, Jákobův.“ Jsou to úžasné příběhy, kdy Bůh pozhnání uděluje a lidé o něj zároveň zápasí.

Jména

U dvou praotců se setkáváme se změnou jmen. Jména vůbec hrají v knize Genesis, ale i celé bibli zvláštní roli. Na rozdíl od dnešní doby, nám vyjadřují něco o daném člověku. Charakterizují, co od dané postavy můžeme čekat, co od ní čekali rodiče, nebo byly reakcí na právě prožívané situace. Abram-otec, se stává Abrahamem-Otcem hluchícího davu. Jméno postavy nám často pomáhá pochopit celý příběh.

Pokuste se s rodiči nebo vedoucími vypsát klíčové postavy druhé části knihy Genesis (od 12k.) a to, jak se měnili jejich jména, nebo význam jmen. Zároveň si všimněte, v jakých situacích se to stalo. Pomocí vám může být Biblický slovník nebo Wikipedie, kde význam jmen najdete. Pak můžete vyzorovat, jaká příběh v životě daného člověka se ke jménu vztahuje.

Smlouva

Už v příběhu praotce Noe, jsme se setkali se smlouvou mezi Bohem a lidmi. Tam to byl však spíš Pán Bůh, který něco nabízel a Noe se nijak, tak říkajíc nepodepsal. Od příběhů praotců se setkáváme i s tím, že smlouva má stranu Boží i lidskou. Bůh něco slibuje za sebe a očekává, že lidé naplní svou část smlouvy. Smlouva se od těchto příběhů stává takovým základním bodem, mezi Bohem a Božím lidem. V další knize bible-Exodus, se objeví smlouva ve formě zákona daném Božím lidu po vyjití z Egypta, aby v Novém Zákoně zaznělo z úst Pána Ježíše, že přinesl smlouvu úplně novou tentokrát věčnou.

Máte tady další příležitost k pátrání s rodiči nebo vedoucími. Hledat místa, kde se Pán Bůh smlouvou k něčemu zavazuje a jaké požadavky jsou položeny na lidi. Jak uzavírá nebo obnovuje smlouvu s Abrahamem, jak ji potvrzuje Izákovi, jak a kdy se s ní setkává Jákob atd. Pokud budete mít chuť, pak prozkoumejte, jak se o smlouvě mezi Bohem a lidmi mluví Pán Ježíš, najděte někoho, kdo vám vypráví, proč Ježíš mluví o smlouvě nové, věčné. Při jaké příležitosti si to připomínáme.

Požehnání a zaslíbení

Příběhy praotců si nejde představit bez pojmu požehnání a zaslíbení. Objevují se opravdu hodně krát. Už celý příběh Abrahama, začíná Božím slibem:

„Požehnám tě a staneš se požehnaním“.

Požehnání v příbězích praotců má formu životního zdaru. Když se někde objeví, že Bůh jim požehnal, často to bývá v souvislosti s tím, že se jim prostě dobře dařilo. Vypadá to, jakoby fungovala taková rovnice: „Když posloucháš Pána Boha=bude se ti dařit a budeš mít hojnost, zdraví, úspěch.

V době praotců to tak částečně fungovalo i proto, že pak okolní národy viděly, že ten Bůh praotců Izraele, je skutečně mocný. Ale už třeba příběh Josefa ukazuje, že požehnání někdy nemusí znamenat životní zdar. O Josefovi čteme, že mu Pán Bůh žehnal, ale on přitom byl otrokem, ve vězení. Dokonce se dočteme, že z jeho požehnání měli prospěch a zdar úplně cizí lidé. Přečtete si 39. k., kde objevíte, že když Bůh někomu žehná, může to přinést užitek jiným. Vlastně to je ale naplnění toho, co Pán Bůh už řekl Abrahamovi: „Požehnám tě a staneš se požehnaním“.

Pán Bůh si nevybral Abrahama a lid, který z něho vzešel, proto, aby jen jim, malé skupince projevil dobro. Pán Bůh si je vybral proto, aby jim požehnal, a to požehnání přes ně, se začalo šířit dál a dál. Když Bůh žehná člověku, má to i rozměr požehnání, které se šíří.

Když se mluví o Božím požehnání, začali si lidé uvědomovat, že ne vždy platí ta rovnice:

„Poslušnost=úspěch“. Židé, zařadili do bible knihu Job, která tuhle představu bourá a Pán Ježíš ve své době musel, tohle přesvědčení některých, také vysvětlit. Božím požehnáním je především a na prvním místě skutečnost, že Pán Bůh je s člověkem, že je mu blízko a to navzdory okolnostem. Bůh je se mnou. Když se modlíme, aby nám Bůh požehnal, pak hlavně to znamená, že prosíme za Boží blízkost.

Opět se můžete dát do pátrání a aspoň trochu s někým moudrým uvažovat nad požehnáním. Požehnání se jinak také řekne dobrořečení. Žehnat potom, je dobře mluvit k někomu, říkat mu dobré věci o něm. Ne o tom, jak je dokonalý a úspěšný, ale třeba nejkrásnější dobrořečení je říct někomu: „Mám tě rád“ I Pán Ježíš slyšel takové požehnání, dobrořečení. Když byl pokřtěn v Jordánu, otevřelo se nebe a zazněl hlas: „Ty jsi můj milovaný syn“. A my věříme, že stejně jako to zaznělo nad Pánem Ježíšem, zaznívá to, z otevřeného nebe, nad každým věřícím člověkem: „Ty jsi má milovaná dcera, syn.“ Patříme Pánu Bohu a to je skutečné dobrořečení, požehnání, nad které není.

Na nás lidech je pak ještě otázka, jak se my můžeme stát požehnáním pro druhé. Tehdy u Abrahama to mělo ještě jiný veliký význam pro budoucnost. Staneš se požehnaním, bylo také zaslíbení, že z lidu, který vzejde z Abrahama, přijde požehnání pro celý svět. Vidíme v tom zaslíbení Mesiáše, Pána Ježíše.

Příběhy Abrama-Abrahama k prostudování

Povolání	12,1-9
Rozchod s Lotem	13
Smlouva	15; 17
Zápas o Sodomu	18,16-33
Narození synů	21,1-21
Hora Mória	22
Žena pro Izáka	24
další Abrahamovi potomci	25,1-11

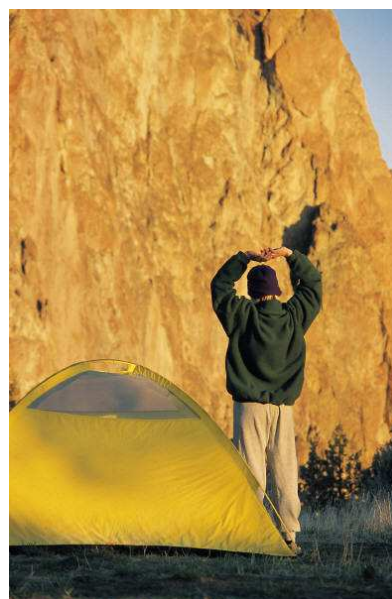

Příběhy Izáka k prostudování

Ezau a Jákob	25,19-34
Izák a studně	26
Izák a požehnání synů	27

Příběhy Jákobovy k prostudování

Jákob v Béthel	28,10-22
Jákobovy ženy	29; 30,1-24
Jákobův zápas a setkání s Ezauem	32,23-33; 33,1-20

Příběhy Josefa k zapamatování

Příběhy Josefa si projděte podle obrázku. K jednotlivě uvedeným kapitolám přiřaďte událost. Všimněte si, že nejsou úplně chronologicky.

